

Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

losse nummers 30 cent
abonneeprijs 65 cent
België 11 F

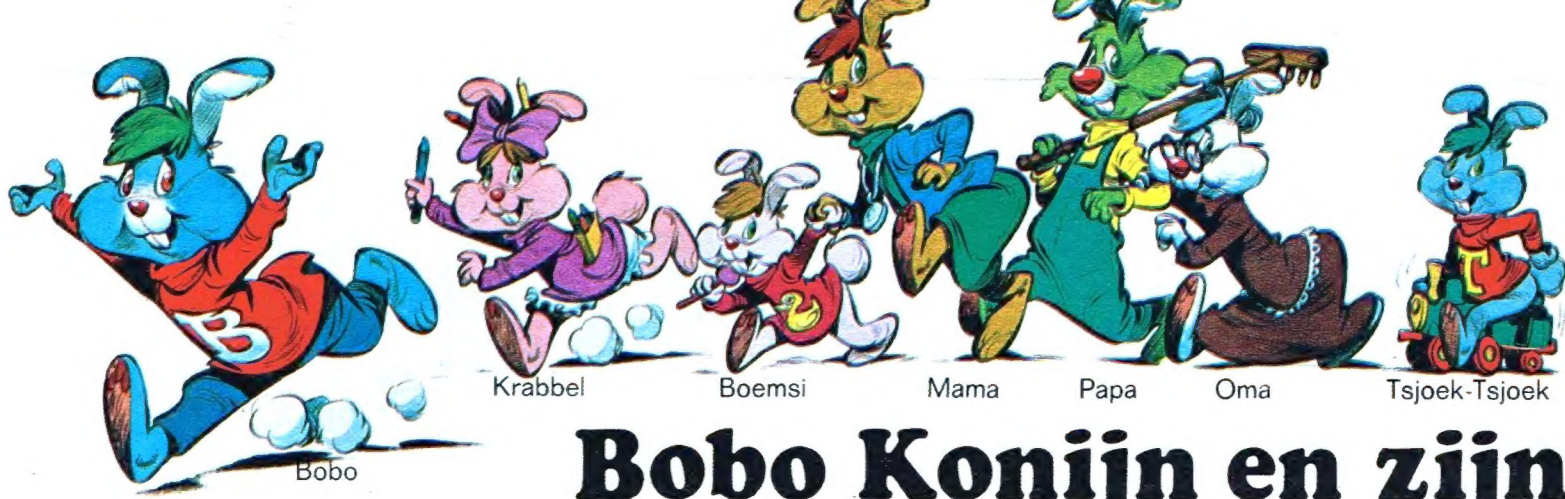
nr. 5

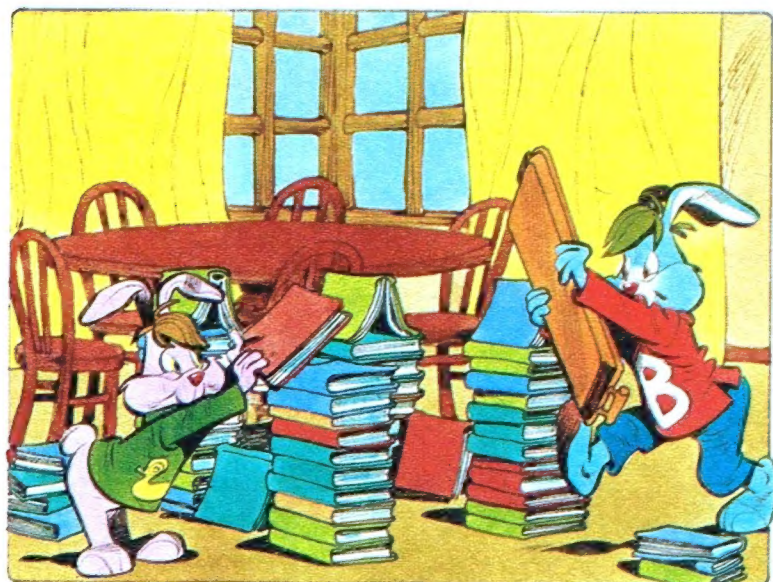
Bobo en de kleine Boemsi
hebben boodschappen gedaan.
Nou, dat was een heleboel, hoor!
Heb jij dat ook wel eens gedaan?

In de tekening zijn vier kleine portemonneetjes verstopt.
Die heb je vast al gezien!

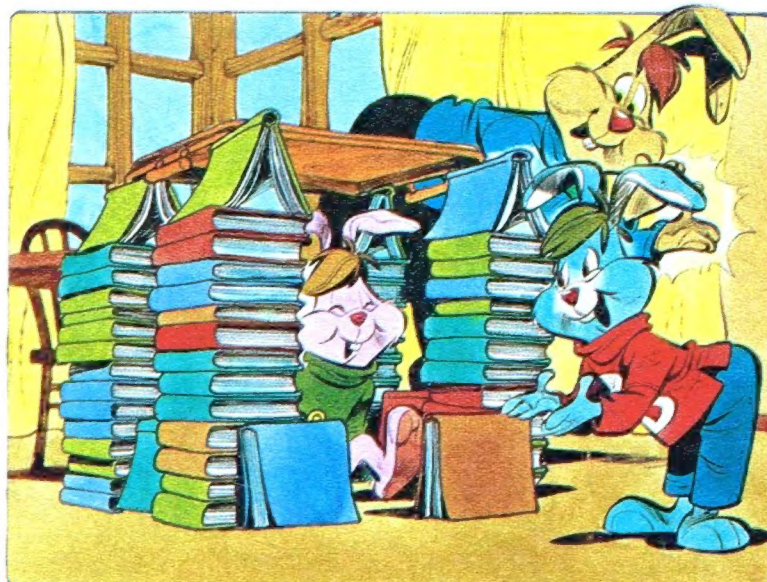
voorleesblad voor peuters en kleuters

Bobo Konijn en zijn

1. Bobo en Boemsi zijn hard aan het werk in de kamer. Zie jij al wat ze aan het doen zijn? Ze bouwen een huisje van boeken. „Pfff! Wat zijn die boeken zwaar, zeg!” zucht Boemsi. „Nog even volhouden, hoor,” zegt Bobo, „dan is ons boekenhuisje zo klaar!” „Vooruit dan maar,” zegt Boemsi.

2. Eindelijk is het huisje klaar. „Ik ga er vast inzitten, hoor Bobo!” zegt Boemsi. Daar komt Mama aan. „Wat hebben jullie een mooi huisje gemaakt!” zegt ze. „Gaan jullie nu even mee naar de keuken om een glaasje limonade te halen? Dat hebben jullie nu wel verdiend, hoor!”

3. Vrolijk lopen de twee konijntjes achter Mama aan naar de keuken. „Ha, lekker zeg!” roept Boemsi. „Daar had ik net zin in!” „Nou, ik lust ook best een glaasje limonade!” zegt Bobo. „Weet je wat! We gaan het in ons zelfgemaakte huisje opdrinken!” „Dat is een goed idee, Bobo!” zegt Mama.

4. Maar wie komt daar aangeslopen? Ja, dat is Lees-Voor! „O, wat een mooie boeken!” zegt ze bij zichzelf. „Ik denk dat ik er maar eentje ga pakken!” Onder uit de stapel pakt ze een mooi rood boek. Maar... daardoor valt het boekenhuisje van Bobo en Boemsi helemaal in elkaar!

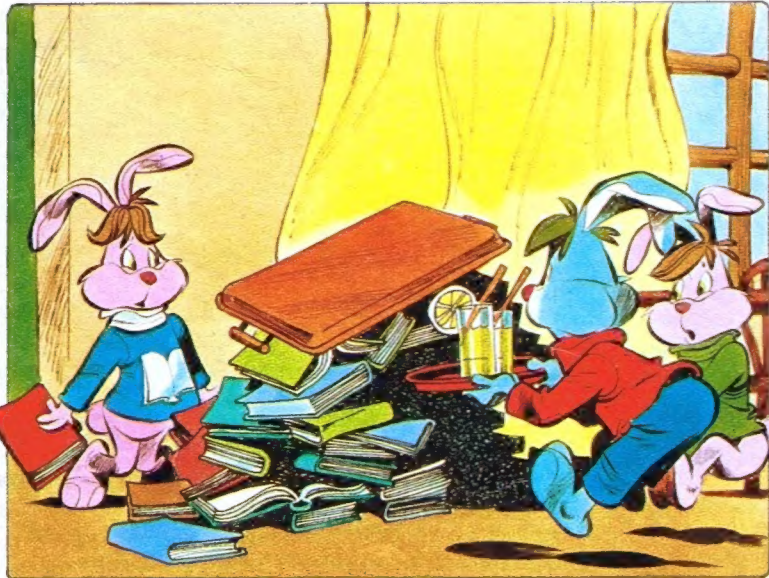
Tante Pieta-Secuur

Oom Slokop

Tante Deur-Dicht

Lees-Voor

vrolijke familie

5. Bobo en Boemsi komen weer terug in de kamer met het glas limonade dat ze van Mama Konijn hebben gekregen. „Wat is dat nou!” roept Boemsi verbaasd. „Ons hele huisje is kapot! Hoe komt dat nou?” „Misschien hadden we het niet goed gebouwd,” zegt Bobo. „We beginnen gewoon opnieuw!”

6. Maar opeens ziet Bobo Lees-Voor zitten! En wat heeft Lees-Voor daar op haar schoot? Het mooie, rode boek! Bobo wijst op het ingestorte huisje. „Heb jij dat gedaan?” vraagt hij. Lees-Voor knikt van ja. „Dat dacht ik wel!” zegt Bobo. „Het spijt me, Bobo,” zegt Lees-Voor zachtjes.

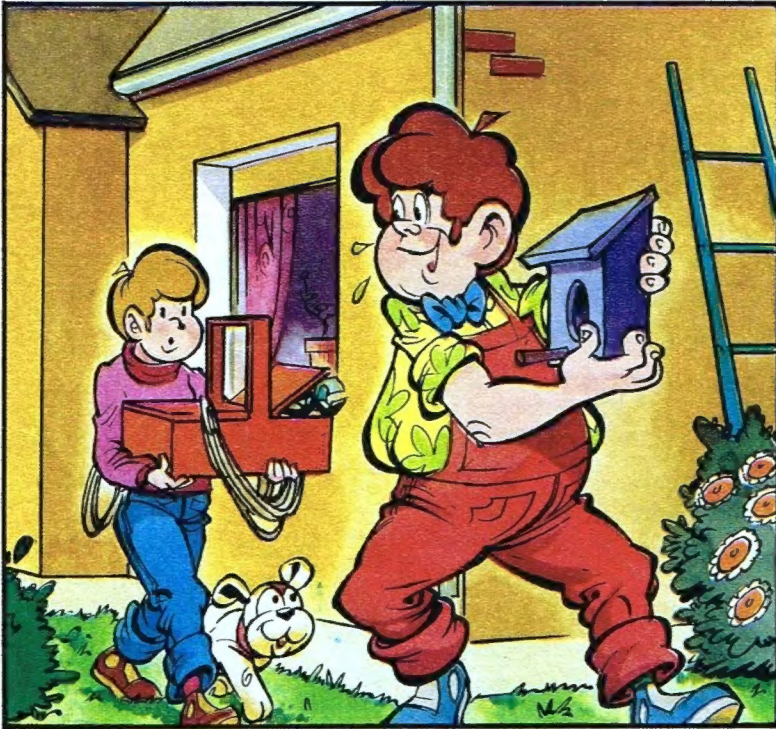
7. „Weet je wat we doen?” roept Bobo opgewekt. „We bouwen met z’n drieën het huisje weer op! Help je mee, Lees-Voor?” „Ja hoor, maar daarna moet je me voorlezen, hoor Bobo!” zegt Lees-Voor. „Nou, daar gaan we!” roept Boemsi. En ze gaan met z’n allen hard aan het werk met de boeken!

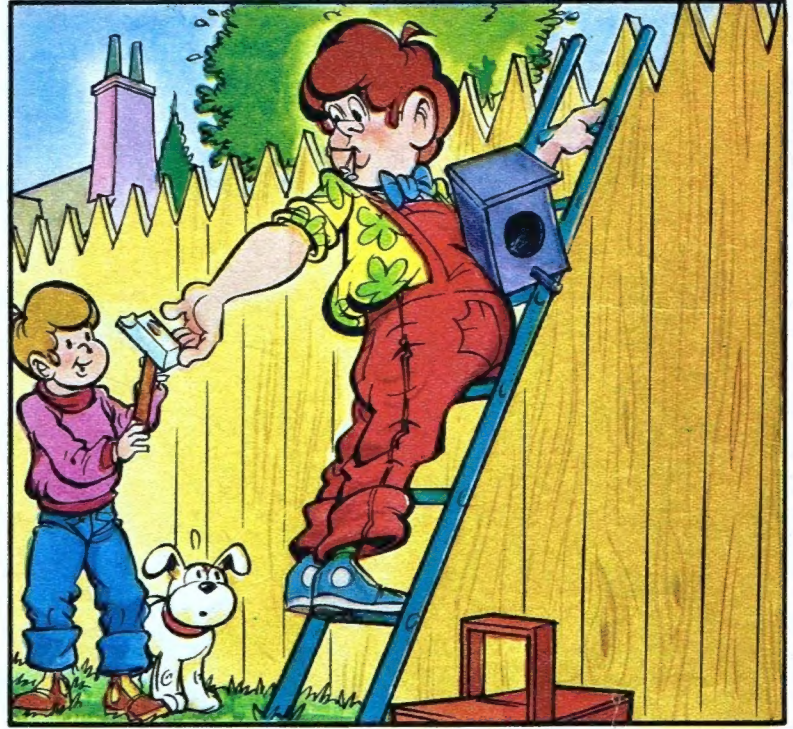
8. Even later staat het boekenhuisje weer rechtop. „Ik ga erin zitten!” roept Boemsi. „Wij ook!” roept Bobo. „En dan zal ik jullie voorlezen uit het boekje dat Lees-Voor zo mooi vindt!” Dat is een leuk idee van Bobo! En zo zitten ze gezellig met z’n drieën in het boekenhuisje!

OOM STUNTEL

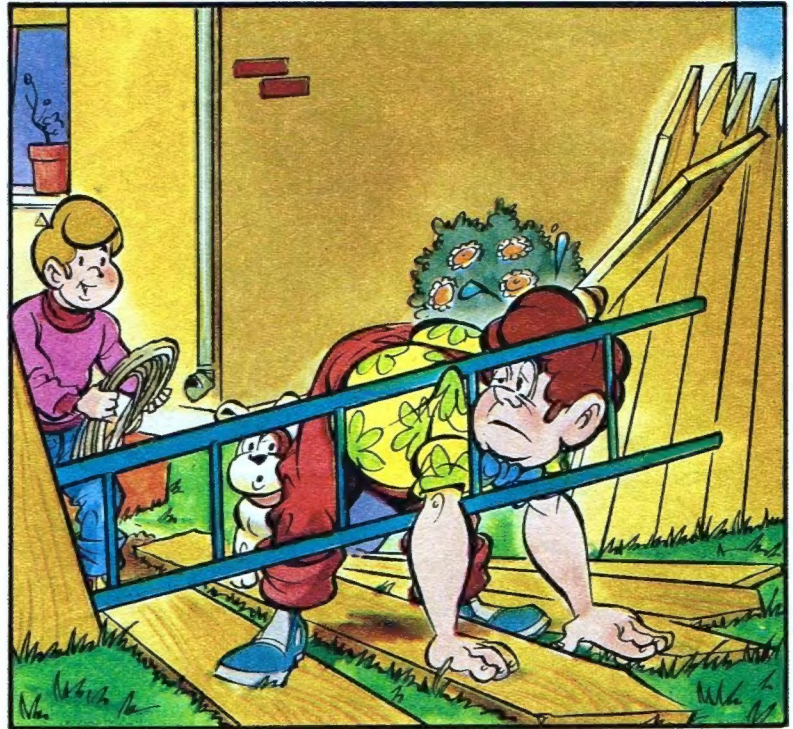
1. „Kom op, Hein, we gaan een vogelnestje ophangen!” zegt oom Stuntel op een middag. „Aan de schutting. Dan kan ik er erg goed naar kijken als ik in de kamer zit!” Heintje komt al aandragen met de gereedschapskist. „Wat een leuk vogelhuisje, oom!” zegt hij. „Daar willen de vogels vast wel graag in wonen, denk ik!”

2. Oom Stuntel zet een ladder tegen de schutting. Dan kan hij er beter bij, als hij de spijker erin wil slaan. Hij staat al halverwege op de ladder, als hij merkt dat hij de hamer vergeten heeft. Maar omdat hij spijkers in zijn mond heeft, kan hij alleen maar zeggen: „Hmb!bl!” Maar Heintje begrijpt het wel.

3. „Hier oom, hier is de hamer!” zegt hij. Maar net als oom Stuntel wil gaan timmeren, gebeurt er iets verschrikkelijks. Omdat het al een oude schutting is, is die niet zo sterk. En... oom Stuntel valt erdoorheen! „Hela! Hola!” brult oom Stuntel. „Stop!” Maar dat helpt natuurlijk niets. Daar gaat-ie!

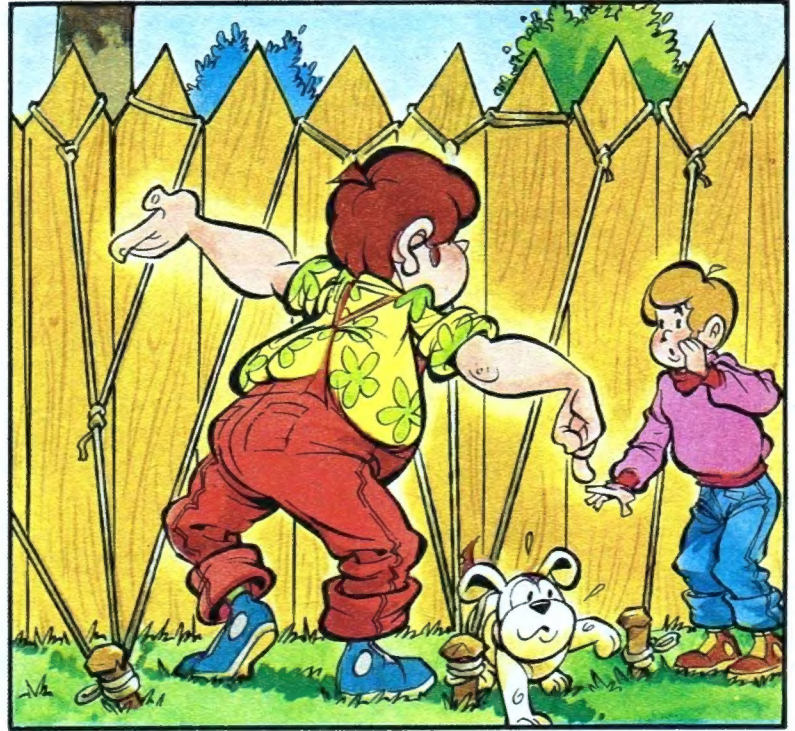
4. Arme oom Stuntel! Daar ligt hij, op de grond, met een heleboel builen. En de schutting is helemaal kapot. Maar oom Stuntel blijft niet lang liggen! „We moeten hem meteen weer maken, Hein!” zegt hij. Hij trekt de schutting overeind, en hijst hem op zijn plaats. „Vlug, Heintje, een touw!” puft hij. „Het is erg zwaar!”

hangt een vogelhuisje op

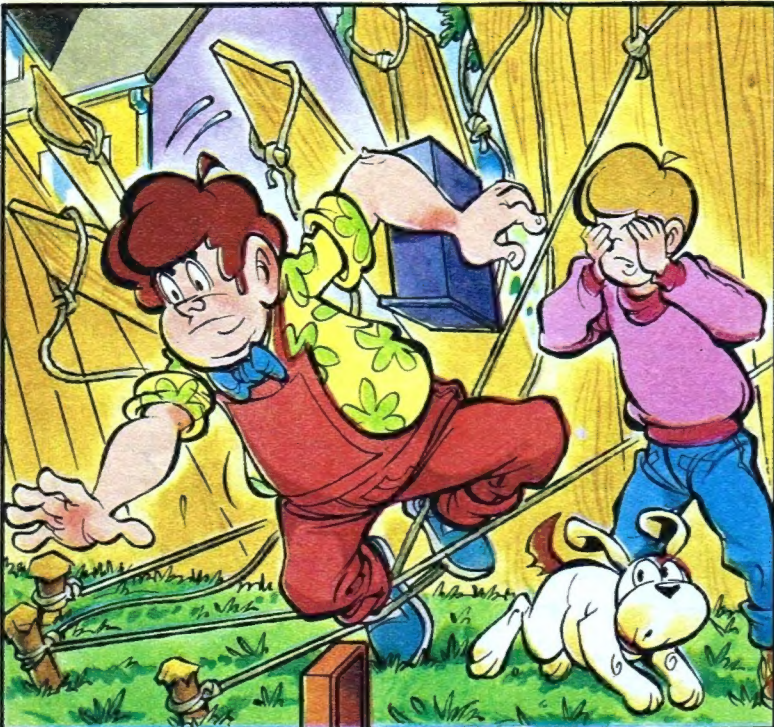

5. Met z'n tweeën maken ze nu de schutting. Ze slingeren een heleboel touw om de bovenkant heen, en als dat gedaan is, maken ze het met paaltjes in de grond vast. „Hou jij dat stokje vast, Hein, dan sla ik het er in!” zegt oom Stuntel. Heintje houdt het stokje vast, maar hij vindt het maar zo. „Denk om mijn vingers!”

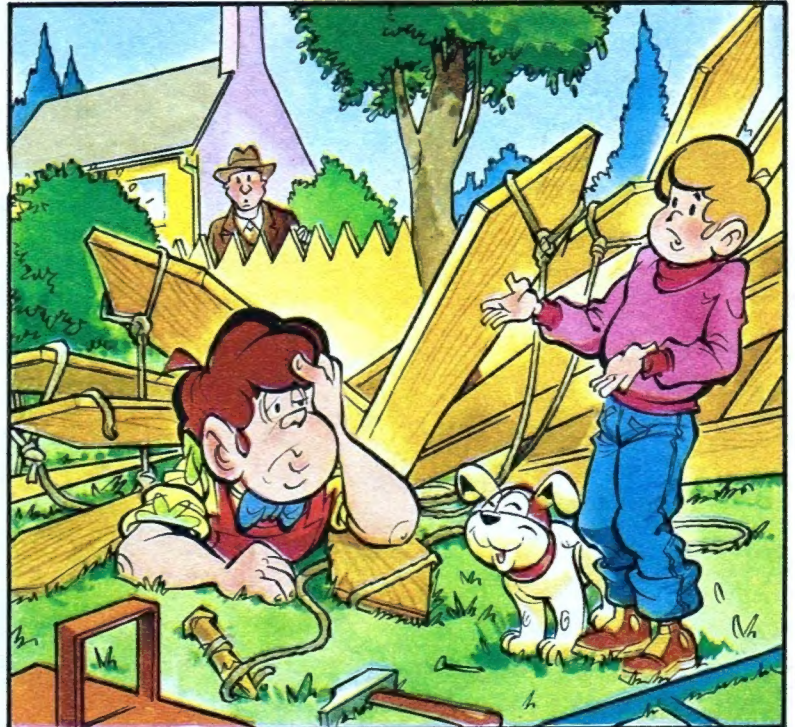

6. Maar eindelijk, eindelijk staat de schutting overeind. „Ziezo, Hein” zegt oom Stuntel trots. „Die staat. En nu maar weer door- gaan met het vogelhuisje ophangen!” Maar Heintje zegt: „Zou u dat nu wel doen, oom? De schutting ziet er niet meer zo sterk uit!” Maar oom Stuntel wil daar niets van horen.

even

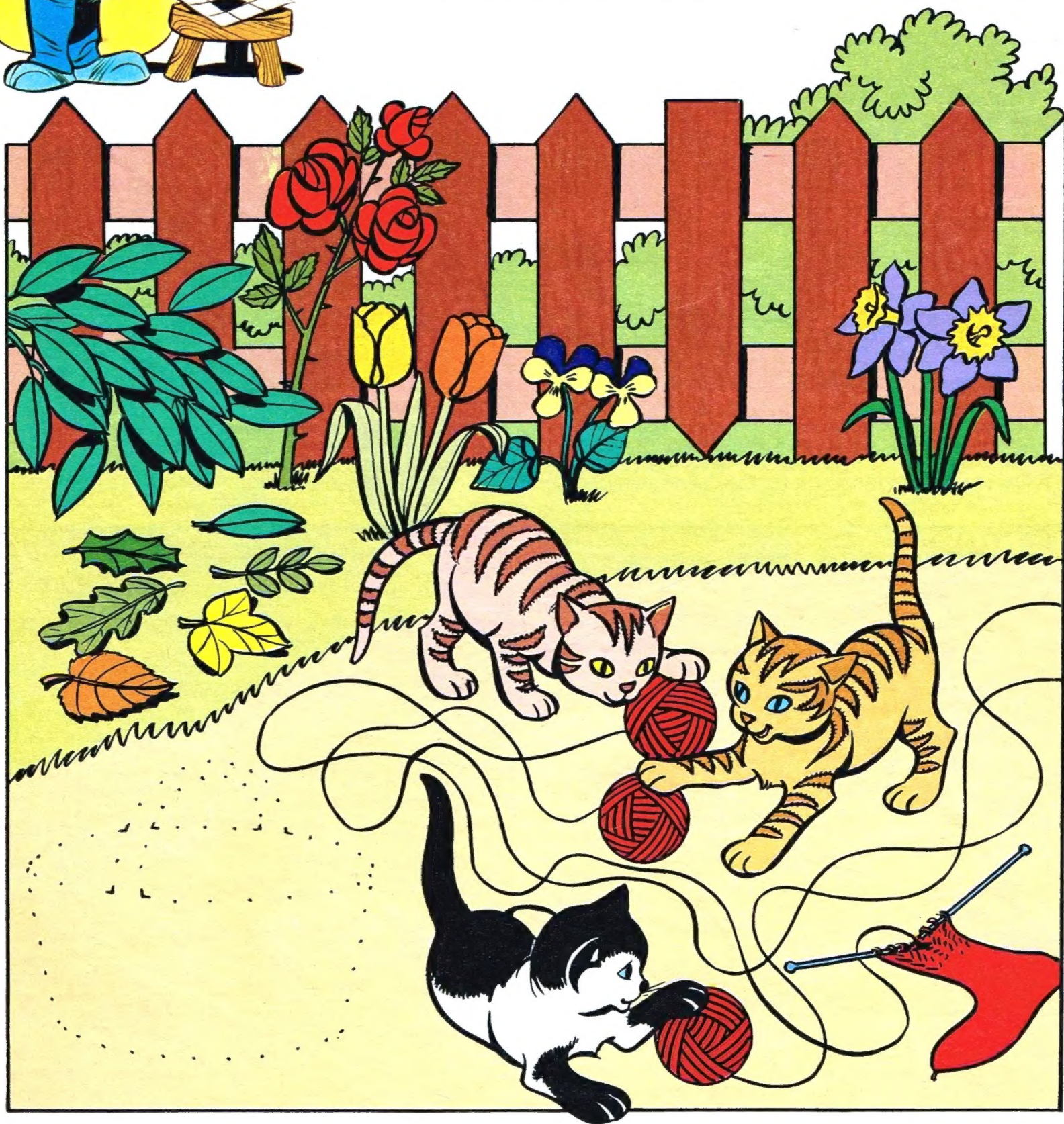
7. O, lieve help: wéér gaat er iets mis. Als oom Stuntel met het vogelhuisje naar de schutting loopt, kijkt hij helemaal niet naar de touwen waarmee die vastgezet is. Boem! Daar struikelt oom. „OOO!” brult oom Stuntel. „Ik val!” Heintje durft er niet meer naar te kijken. Wat heeft oom toch een pech!

8. Arme, arme oom Stuntel. Als hij valt, trekt hij de touwen met zich mee. En niet alleen de touwen... ook de schutting, die ze net weer overeind gezet hadden! „Ik ga vandaag maar geen vogel- huisje meer ophangen, Heintje,” zegt oom Stuntel. „Dat kan ik be- ter een andere keer doen!”

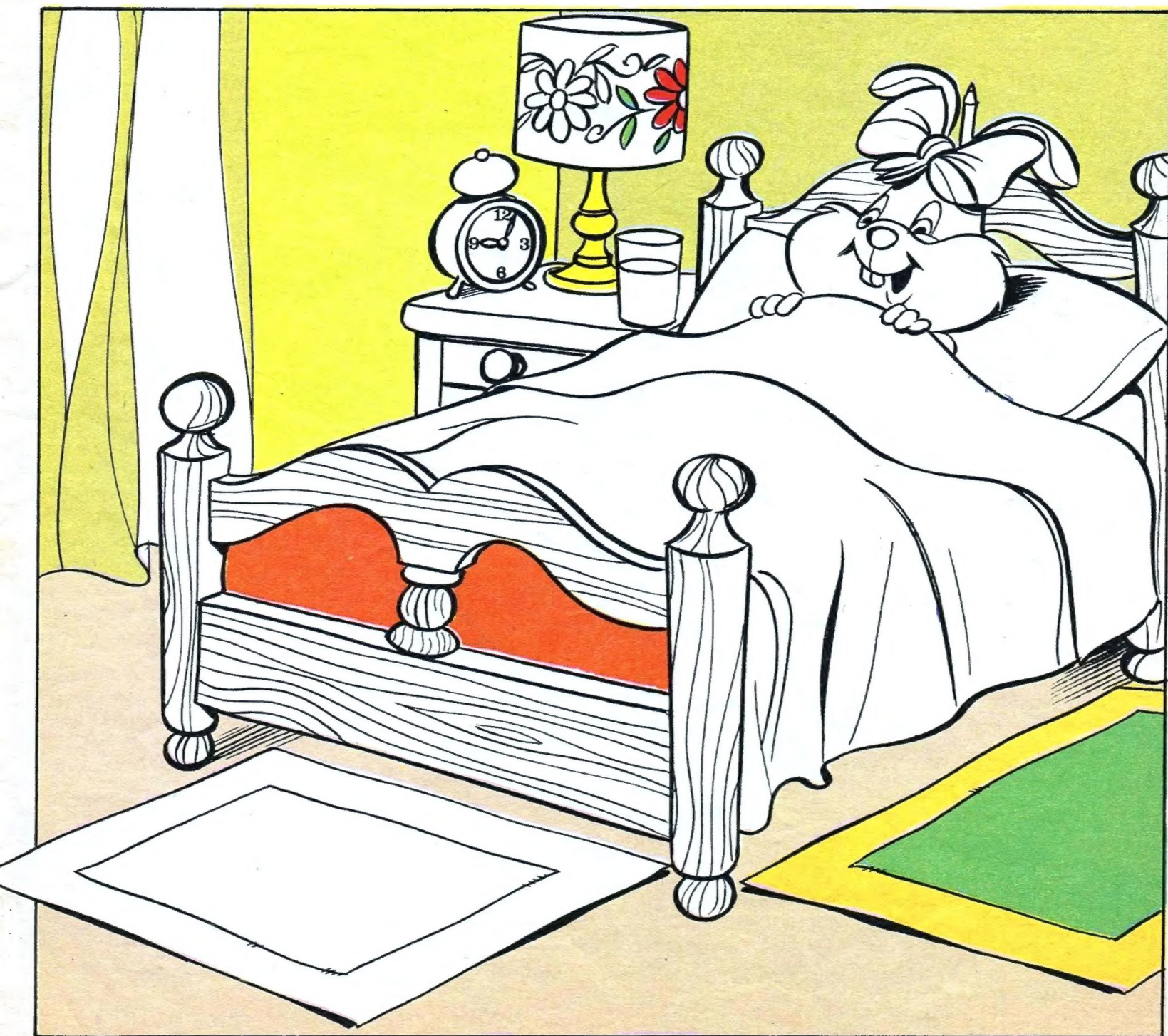
Puzzelen met Bobo

Drie kleine poesjes spelen met bolletjes wol, maar o! wat maken ze er een rommel van! Welk poesje heeft het bolletje te pakken van de sok, die mama net aan het breien is? Er staan tulpen in de tuin, narcissen, viooltjes en rozen. Heb je ze gezien? Onder het struikje liggen een paar blaadjes. Maar welk blaadje hoort bij het struikje? En heb je al gezien wat er met het hekje aan de hand is? Goed zo!

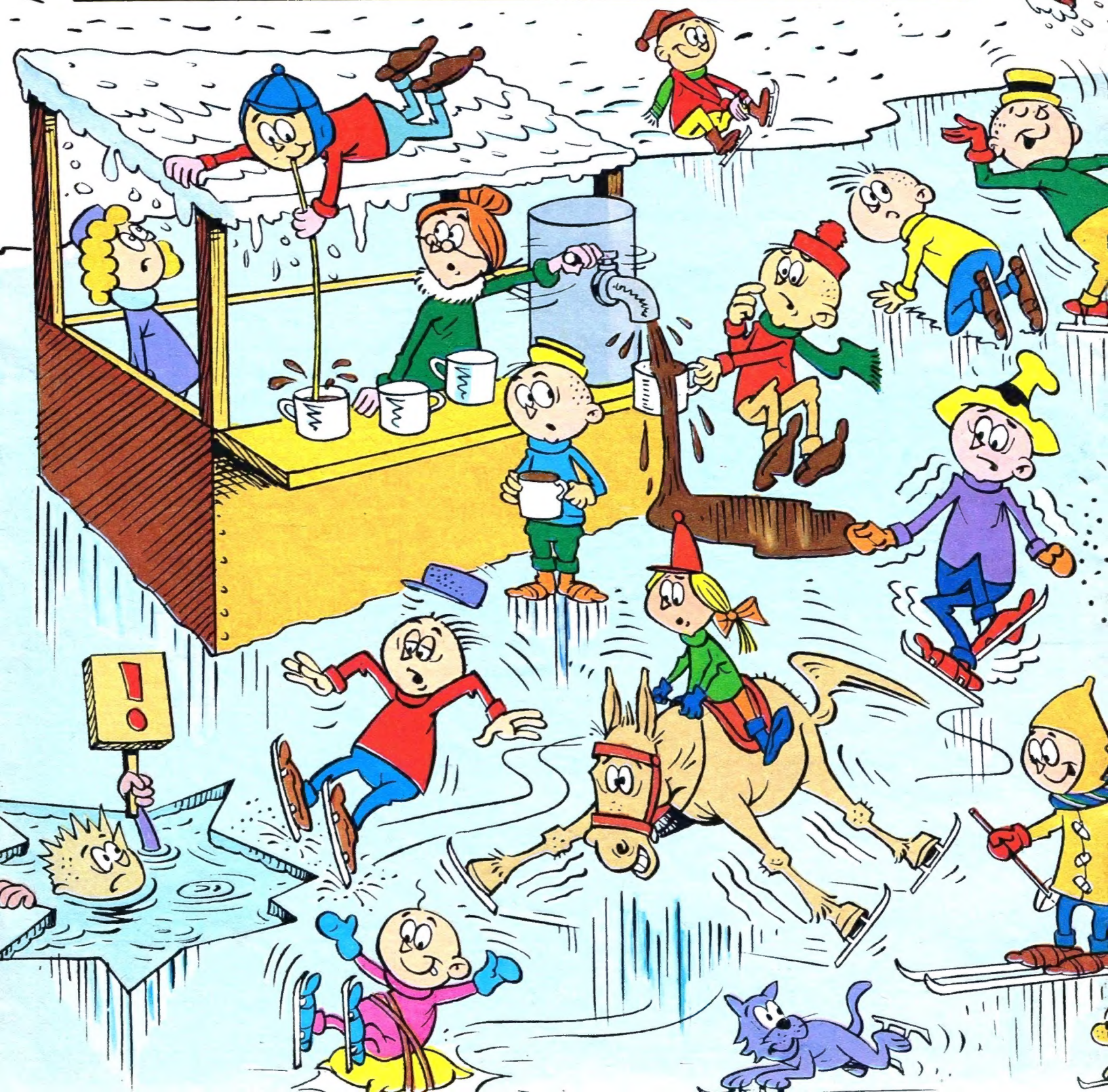

Krabbels eigen kleurplaat

Kijk, Krabbel gaat net naar bed. Ze heeft zich lekker gewassen en haar tanden gepoetst, en nu is ze fijn schoon. Straks doet ze het lampje uit, nu, en dan slaapt ze in een wip! Geef alles maar een mooi kleurtje: Krabbels piamaatje, de kledjes bij het bed en de deken... alles! Doe je best!

Het is verschrikkelijk koud, en alle sloten en meertjes zijn dichtgevroren. Nou, en dat betekent dat je lekker kan schaatsen! Natuurlijk doen de Bollebaasjes dat dan ook, en ze beleven weer een heleboel rare dingen. Kijk maar eens naar dat hele dikke Bollebaasje... die kan het nog niet zo goed! En die hele lange Bollebaas, helemaal achteraan? Leuk, hè, zo onder z'n benen doorschaatsen! En och... kijk het paard eens! Tja, een paard met schaatsen aan, da's toch eigenlijk niks gedaan.

BRAMMI TREKT DE W

„Bah, bah, bah!” Het kleine hazesnuitje van Brammi heeft een hele diepe rimpel gekregen, zó'n diepe rimpel, dat Japi, Brammi's hazebroertje, er verbaasd van gaat kijken. „Ik heb er helemaal geen zin meer in!” roept Brammi kwaad. „Bah! Iedere dag moet ik wéér graankorreltjes zoeken, en moet ik wéér de blaadjes aanharken, en moet ik wéér ons huisje opruimen, en moet ik wéér...” Japi laat Brammi niet eens uitpraten. „Dat doen we toch altijd?” zegt hij verwonderd. „En we doen het toch altijd gezellig met z'n tweetjes?”

Maar Brammi blijft boos kijken. En dan zegt hij opeens: „Japi, ik wil de wijde wereld in. Ik wil allemaal nieuwe dingen zien, en avonturen beleven, en lekkere spannende dingen doen. Japi: ik ga morgenochtend weg. Morgen ga ik de wijde wereld in!” Japi zegt niks. Hij vindt het helemaal niet leuk, dat Brammi morgen weg wil. Maar ja, hij zegt maar niks, anders wordt Brammi misschien nóg bozer, en gaat hij vandaag al weg! Maar Brammi kijkt meteen weer helemaal vrolijk. En hij kijkt nog steeds vrolijk, als hij de volgende morgen al heel vroeg allemaal dingetjes bij elkaar loopt te zoeken die echt héél belangrijk zijn als je de wijde wereld in trekt. Een stukje touw bijvoorbeeld, en een zakdoekje, en een klein blokfluitje als hij opeens zin zou krijgen om te fluiten... Japi legt er nog een appel bij, en het laatste stukje sukadekoek dat er nog is. Dat gaat dan allemaal in een grote, rode zakdoek, en die bindt Brammi dan weer aan een lange stok. Met de stok over zijn schouder loopt Brammi zingend het tuinhekje uit. „Dag Brammi!” roept Japi. „Enne... zie maar een heleboel leuke dingetjes, hoor!” Maar Japi zucht wel eventjes, als hij zijn eigen deurtje weer dicht doet...

Vrolijk huppelt Brammi het paadje af. Ha fijn! Hij gaat de wijde wereld in! Da's toch veel leuker dan de hele dag bij je huisje zitten? Daar moet je alleen maar werken. Maar nu kan hij allemaal dingetjes doen waar hij zelf zin in heeft!

IJDE WERELD IN *

Tjonge, wat schijnt het zonnetje lekker! Brammi vindt net, alsof het een *ander* zonnetje is... een wijde-wereld-zonnetje! Af en toe plukt hij een lekker besje, of springt hij heen en terug over de greppel. Wat is het toch fijn om de wijde wereld in te gaan! En tegen iedereen roept hij: „Dag! Ik ga op reis! Ik ga de wijde wereld in!” Het wordt steeds later en later. Brammi eet eerst de sukadekoek op, en dan de appel, en omdat hij nog steeds honger heeft, plukt hij maar steeds wéér besjes. Het begint nu ook een beetje te waaien.

En wat wordt het koud! Daar valt een dikke regendruppel op Brammi's neus. En nog een, en wéér een, een heleboel tegelijk. Het begint keihard te regenen! Opeens vindt Brammi het eigenlijk niet zó leuk meer in de wijde wereld. Hij loopt een stukje rechtdoor, en dan rechtsaf, en na een hele poos wéér rechtsaf... Arme Brammi. Hij vindt de wijde wereld wel héél erg wijd!

Maar opeens! Daar, een lichtje! Brammi had al helemaal niet meer gekeken waar hij liep, maar nu holt hij opeens vooruit! Fijn, een lichtje! Dat betekent: daar kan hij weer droog worden, en een beetje eten mis-schien!

Maar dan blijft hij stokstijf staan. Maar... Dat is zijn eigen huisje! Die domme, domme Brammi heeft in een kringetje gelopen...!

Daar gaat het deurtje al open, en Japi trekt Brammi vlug het warme kamertje binnen. En daar brandt het haardvuur, en staat een lekker kopje chocolademelk klaar...

Als Brammi weer lekker warm geworden is, lacht Japi: „En? Ga je morgen wéér de wijde wereld in, Brammi?” Brammi schudt zijn hoofd. „Nee hoor!” zegt hij. „Morgen ga ik met jou graankorreltjes zoeken, en de blaadjes aanharken, en ons huisje opruimen... gezellig, met ons tweetjes!”

Die malle Brammi! Snap jij er wat van?

Aandacht voor de eerste zes Bekroonde Bobo Babbels!

Klaas gaat sinds kort naar de kleuterschool wanneer het volgende zich afspeelt. Klaas is wat ondeugend en Juffie zegt: „Mars, op de gang!” Klaas blijft zitten. Juf zegt „Heb je mij niet gehoord?” „Ik zei op de gang!” Hevig verontwaardigd antwoordt 't peutertje: „Maar ik ben Mars niet, ik ben Klaas!”
Inzending van Mevrouw R. Bakker, Steggerdaweg 72, Steggerda (Fr.).

Mijn zoontje Roland zat in het lavet te spelen en had de koudwater-kraan aangezet. Toen ik dit merkte en onder het afdrogen tegen hem zei dat hij kippevel had kreeg ik heel boos ten antwoord: „Ik heb geen kip gegeten!”
Inzending van W. J. H. Rosberger, Schuilenburg 13d, Rotterdam-2.

Het is nu twee en een half jaar geleden dat Yvonne, toen 4 jaar, een broertje kreeg. Mama: „Leuk zo'n klein broertje hè? Nu zijn we fijn met ons vieren. Of zou je ook nog wel zo'n klein zusje willen hebben?” Yvonne: „Dat kan niet mama, want we hebben maar vier stoelen bij de tafel staan!”
Inzending van Mevrouw Koop, Margrietstraat 1, Arnhem.

Als John, die 3 jaar is, op de t.v. een geschilderd portret van een mevrouw aan de muur ziet hangen zegt hij: „Mam, die mevrouw kan er niet afkomen, want ze heeft geen trap mee-genomen.”
Inzending van Mevrouw Juurlink, Boomcateweg 35, Nijverdal.

Moeder zet een oude stoel buiten. „Waarom doe je dat?” vraagt Peter. „Alles wat oud is geef je aan de kraakwagen mee” antwoordt moeder. Peter zit op school. „Juf, ik heb een vader en een moeder, heb jij die ook?” „Wel een vader, maar geen moeder, die was al oud en is toen gestorven”. „O ja”, zegt Peter „en toen heb je haar natuurlijk met de kraakwagen meegegeven!” En Peter speelde verder met zijn blokken.
Inzending van Mevrouw H. v.d. Kooy, Tiboel Siegenbeekstraat 31, Leiden.

Hans was met zijn vader aan het schilderen met het gevolg dat zijn handen en armen onder de verf kwamen te zitten. Toen zijn moeder zei „jongen, jij kan het helemaal niet” sprak Hans heel verontwaardigd: „Ik kan het wél, maar die kwast die lekt!”
Inzending van G. B. Buyense, Trendweg 43A, Lekkertkerk.

De volgende zes Bobo Babbels zullen worden gepubliceerd in Bobo nr. 9 d.d. 23 februari 1974.

simmie het olifantje met de lange slurf

1. „Het is vandaag zulk mooi weer, dat ik zin heb om een eind te gaan wandelen, Simmie!” zegt Rongrong. Fluitend lopen ze over het bospad. „O, het regent alsmat stokjes!” roept Simmie dan. „Tik, tik, tik, tik!” Verbaasd kijken ze omhoog!

2. Dan zien ze een klein vogeltje op een tak zitten. „O, wat spijt me dat!” zegt het vogeltje. „Maar dit is het eerste nest dat ik probeer te bouwen en dat is zo moeilijk! Ik weet maar niet hoe ik er mee moet beginnen...!”

3. „Maar dat is toch niet moeilijk! Je moet bij het begin beginnen!” lacht Simmie. „Kijk maar! Ik heb een plannetje!” Dan stopt Simmie zijn slurf in de lucht, en maakt daarmee een vogelnestje. „Zo moet jouw nestje er ook uitzien!” zegt hij.

4. Rongrong zoekt allemaal takjes bij elkaar. Als Simmie die aan het vogeltje geeft, zegt hij: „Hier! Dit zijn wel genoeg takjes om een mooi nestje te bouwen!” Het vogeltje is erg blij. „Zonder jullie was het mij nooit gelukt!” zegt hij.

Kijk nou eens...

Himalayabergen
zijn heel koud, hoor, en heel hoog.
En dan is het vrees'lijk moeilijk
goed te klimmen naar omhoog.

Maar de *yak* kan heel goed klimmen
en daalt ook makkelijk naar benee.
Hij is net een autobusje...
wie maakt er een ritje mee?

GA JIE MEE NAAR

1. Er is een heleboel sneeuw gevallen! In Sprookjesland bedenken ze dan altijd een heleboel leuke spelletjes. Nu gaan ze met z'n allen een sneeuwpopwedstrijd houden! Met z'n tweeën mag je een hele mooie sneeuwpop maken, of een kasteel, of iets anders. Als het maar van sneeuw is!

2. Pukkie en Flip doen natuurlijk ook mee. De prijs voor de mooiste sneeuwpop is een grote medaille, nou, en die willen ze maar wat graag winnen! Maar het is toch wel moeilijk. Zie je hoe boos ze kijken? „Bah,” moppert Pukkie, „het lukt helemaal niet. Maar misschien wil Wanda ons wel helpen!”

3. „Wanda, maak jij met jouw toverstokje een sneeuwpop voor ons?” vraagt Pukkie. Maar Wanda zegt: „Natuurlijk niet! Dat is toch niet eerlijk?” Nu wordt Pukkie helemaal boos. „Nou, dan verzin ik zelf wel wat!” roept hij.

4. En wat doet hij? Zonder dat iemand het ziet, plakt hij allemaal sneeuw op Flip! Niet helemaal eerlijk, hè? Maar het gaat wel goed! „Hihi!” gniffelt Pukkie. „We winnen vast de eerste prijs!”

5. Daar komt de jury al aan. En precies zoals Pukkie dacht, blijven ze allemaal bij de sneeuw-Flip staan. „Tjonge, die is mooi!” zeggen ze. „Net echt!” Flip blijft doodstil staan. Zal hun plan lukken?

Weekblad Een uitgave van
Bobo Oberon
uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 9003
Ceylon 5-25, Haarlem
tel. (020) 33 96 40
nr. 5 — 1 februari 1974

Abonnementsopgaven: Schrijf naar postbus 400, Amsterdam of bel 020-5411345 dan wel één van de onder „Inlichtingen, klachten, enz.” vermelde nummers. **Abonnementsprijzen:** 65 cent per week of f 8,45 per kwartaal (13 weken). **Losse nummers:** 80 cent, verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Verkoop en distributie.** Medianet bv, Postbus 400, Amsterdam. **Betalingen.** Wie het blad via de bladenman/ wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen, klachten enz.** Abonnees die het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: **Amsterdam,** Parnassusweg 215, tel.: 020/736211-736212. **Alkmaar,** De Laat 12-14, tel.: 02200/16077-12587. **Arnhem,** Boulevard Heuvelink 147, tel.: 085/451551-451553. **Breda,** Jorisstraat

SPROOKJESLAND?

6. De jury bekijkt alle sneeuwpoppen. Er zijn hele mooie bij: een draak, en een kasteel... Maar de sneeuw-Flip krijgt de eerste prijs! Pukkie krijgt de medaille om zijn hals, aan een lint.

7. Pukkie is natuurlijk erg blij, maar Wanda heeft alles gezien! „Het is niet eerlijk!” denkt ze. „Alle andere elfjes hebben het toch ook zelf gedaan? Ik ga die stoute Pukkie een lesje leren!”

8. „Mag ik de sneeuwpoppen ook nog eens bekijken?” vraagt Wanda aan de jury. „Natuurlijk!” zegt de jury verwonderd. En Wanda gaat met een strootje bij alle sneeuwpoppen een beetje kriebelen!

9. HATSJIE! niest de sneeuw-Flip dan. Zoiets raars heeft de jury nog nooit gezien. En ze kijken nog raarder, als... opeens alle sneeuw eraf valt! „Daar zit iemand onder de sneeuw!” roepen ze allemaal door elkaar. Wat schamen Pukkie en Flip zich! Pukkie wil er maar stiltejes vandoor, maar Wanda houdt hem nog net vast.

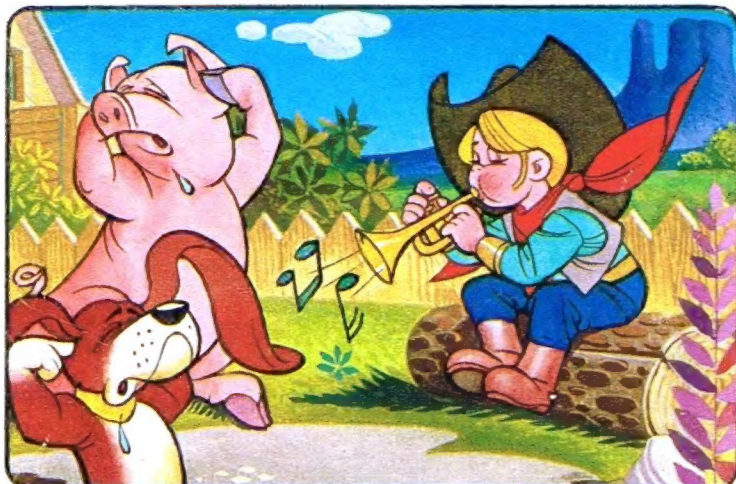

10. „Dat we dat niet gemerkt hebben!” zegt de jury. „We zeiden nog wel, dat het net echt was! Maar ja, dan hadden we ook maar wat beter op moeten letten.” En wat doen ze dan? Ze geven de medaille, die Pukkie natuurlijk terug moet geven, aan... Wanda! „Omdat je ons zo goed geholpen hebt!” zeggen ze erbij.

20, tel.: 01600/52250-52251. Den Haag, Stationsweg 76, tel.: 070/632944-632947. Eindhoven, Stratumseind 23 h, tel.: 040/112625. Enschede, Brinkstraat 121, tel.: 05420/15828. Groningen, Ged. Kattendiep 29, tel.: 050/125650. Leeuwarden, Verlengde Schrans 26, tel.: 05100/26330. Roermond, Willem II Singel 33a, tel.: 04750/13343. Rotterdam, Brandersplaats 12-13, tel.: 010/132090. Utrecht, Bartoklaan 21, tel.: 030/938941. Vlissingen, Grote Markt 14, tel.: 01184/3939. Voor abonnees die het blad per post ontvangen: Afdeling Postabonnementen BOBO, Postbus 299, Haarlem, tel.: 023/339040. Adreswijzigingen. Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie inlichtingen, klachten enz.) Advertenties. Admedia bv, Postbus 7902, Amsterdam, tel.: 020/5411345. Verdelers voor België NV Tijdschriften Uitgevers Mij, Jan Blockstraat 7, 2000 Antwerpen, tel.: 03-382380. Postrekening nr. 834.05. Prijs per nummer 11 F; verkrijgbaar bij de verkoper en in de boek- en dagbladhandel. Agency for Canada Dutch Magazine and Book Import Cy, Whitby. © 1973 Oberon bv, Haarlem, Holland. Halfjaar-verzamelbanden (om zelf oude nummers van BOBO in te binden) zijn op aanvraag verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6,95. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6,95 + f 1,- verzendkosten (totaal dus f 7,95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Medianet bv, Extra Uitgaven, Amsterdam. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband BOBO”.

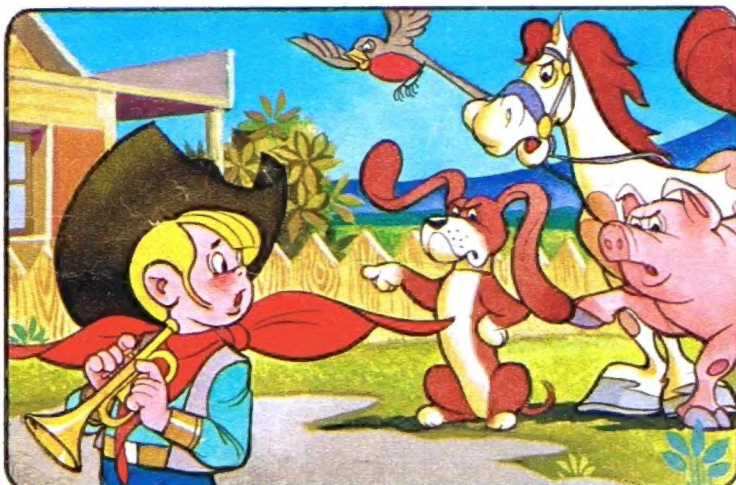
Jimmie de cowboy

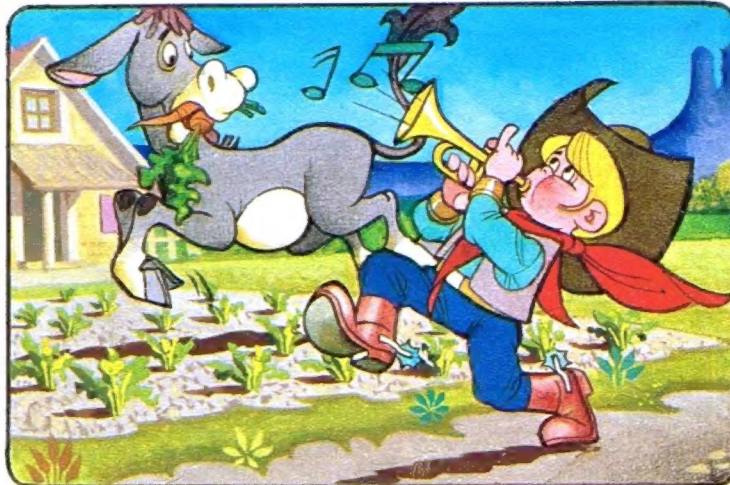
1. Jimmie de Cowboy heeft een trompet gekocht en daar speelt hij nu de hele dag op! „Tetteretet...!” Maar het klinkt zó vals, dat de dieren hun oren moeten dichtstoppen. „Hou alsjeblieft op, Jimmie!” roept Knorrepot.

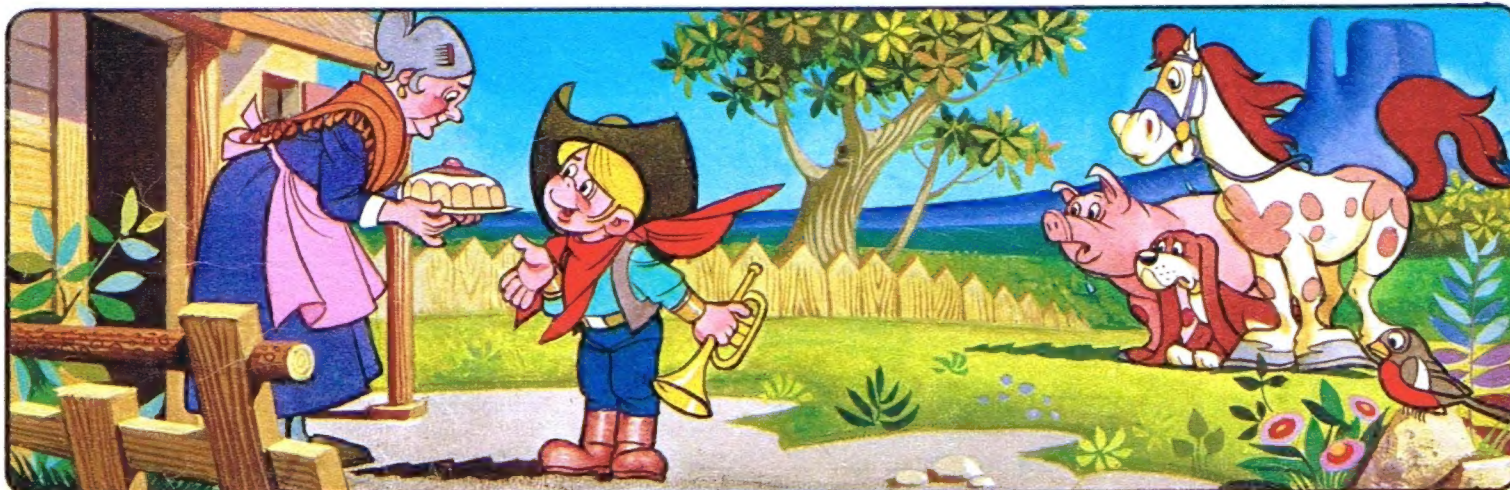
2. Op een trompet blazen is erg moeilijk! Jimmie oefent wel erg hard, maar... in plaats dat de dieren op zijn muziek gaan dansen, lopen ze hard weg! „Hier blijven!” roept Jimmie. „Ik ben nog niet uitgespeeld!”

3. „Waarom ga je niet zingen, Jimmie!” vragen de dieren. Jimmie is erg verbaasd! „Maar mijn muziek is toch veel mooier!” zegt hij. „Hahaha!” lachen de dieren. „Waarom ga je niet op een stil plekje in het bos spelen?”

4. Jimmie is erg verdrietig. „Ik ga wel ergens anders spelen, hoor!” zegt hij kwaad. Als hij op de zandweg loopt, ziet hij, dat de ezel Hulkie de wortels van oma Schrap opeet! Jimmie blaast heel hard op zijn trompet!

5. „Tetteretet!” Hulkie schrikt zó erg, dat hij hard wegloopt en... hij vergeet alle wortels! Jimmie moet er erg om lachen. „Jij bent de beste ezelschrikker van het hele land, hoor!” zegt hij tegen zijn trompetje.

6. Als Jimmie aan oma Schrap vertelt over Hulkie en de trompet, moet ze wel lachen! „Wat goed van jouw trompet! Hier, hier heb je een taart!” „Had ik maar naar Jimmie geluisterd, dan had ik ook een taart gekregen!” moppert Knorrepot.